అవధూత లీల

అధ్యాయము - 8

అమృతవాక్కు

**ఆ పరమాత్మ యొక్క దివ్యశక్తే ఈ విశ్వంలో అన్ని రూపాలు ధరించింది. ఆ శక్తే మన శరీరంలో గూడా పనిచేస్తుంది. అది సక్రమంగా పనిచేస్తే మనము ఆరోగ్యంగా వుంటాము. మన పూర్వ కర్మలననుసరించి ఆ శక్తి మనలో
27 అస్తవ్యస్తంగా పని చేస్తుంది. అదే రోగానికి కారణం. మహనీయులలో ఈ శక్తి వారి తపోప్రభావం వలన ఎంతో శక్తివంతంగా పనిచేస్తుంది. కనుకనే వారు తక్కిన ప్రకృతిని ఎంతో చిత్రంగా శాసించగల్గుతారు. దుస్సాధ్యమైన రోగాలను కూడా వారు నివారించగలరు. అట్టి సహాయాన్ని పొందిన ఆర్తులు వారి ఎడల కృతజ్ఞతా భావంతో భక్తి విశ్వాసాలను పెంపొందజేసుకొని ధర్మమార్గంలో నడుస్తారు.** భగవంతుడు వున్నాడన్న విశ్వాసం పచ్చి లౌకికులైన మానవులకెలా గల్గుతుంది? అలాంటి విశ్వాసాన్ని కల్గించి మానవాళిని ధర్మపథంలో నడిపించాలనే మహనీయుల తపనే ఇట్టి లీలలకు కారణము.

పిచ్చి వెంకయ్య అనే బిరుదు పోయి, భగవాన్ శ్రీ వెంకయ్యస్వామి అనే బిరుదు వచ్చింది శ్రీస్వామివారికి. ఎక్కడైనా జంతువుల్లో దొమ్మ, నెరిణి జబ్బులున్నా, మనుషులకు కలరా, మశూచీ వంటి వ్యాధులు వచ్చినా ఆ గ్రామం తరపున ఒకరిద్దరొచ్చి శ్రీస్వామివారికి తమ బాధలు నివేదించేవారు. శ్రీస్వామివారు ఆశీర్వదించి సాంబ్రాణి, దారం ఇచ్చి, పశువులన్నింటిని మందగా తోలి, పొగ వేయించేవారు. ఆ గ్రామంలో పశువులుగానీ, మనుషులుగానీ చనిపోయేవారు గాదు. భక్తులను శ్రీస్వామివారు తేళ్లు, పాముల బాధనుండి విముక్తులను చేసిన ఉదాహరణలు లెక్కలేనన్ని. నేటికీ శ్రీస్వామివారి సమాధి ప్రదక్షిణములతోనే విషజంతువుల బాధ నివారణవుతుంది. అనేక మంది దీర్ఘకాలిక రోగములనుండి

విముక్తులవుతున్నారు.

బుజ్జయ్యగారికి మెడపైన రక్తనాళం ఎముక క్రింద వత్తుకొని రక్త ప్రసరణ సరిగా లేక వళ్ళంతా జల్లు జల్లుమని తిమ్మెర్లు వుండేవి. మద్రాసులోని రామమూర్తి వగైరా డాక్టర్లు చికిత్స చేశారు. కాని పూర్తిగా నయంకాలేదు. ఈ బాధను శ్రీస్వామివారికి విన్నవించగా వారిని వంగమని శ్రీస్వామివారు తమ స్వహస్తాలతో మెడను స్పర్శించారు. ఆనాటి నుండీ వారి బాధ పూర్తిగా నివృత్తి అయింది.

సంజీవయ్య (నాగులవెల్లటూరు) గారి అబ్బాయి ఓబయ్య స్వామితోటి చిన్ననాడు ఆడుకున్న స్నేహితుడు. వీరు చాలాకాలంగా ఉబ్బసంతో బాధపడుతున్నారు. వీరు తన జబ్బును గూర్చి శ్రీస్వామివారికి విన్నవించుకున్నారు. శ్రీస్వామివారు వీరి శరీరమంతా తమ అరచేత్తో రుద్దినారు. నాటి నుండీ మరలా ఆయనకు ఉబ్బసం రాలేదు.

పెనవర్తి వాస్తవ్యులు వల్లపురెడ్డి తులశమ్మకు క్యాన్సరు వ్యాధి, అమెరికన్ ఆస్పత్రిలో చేర్చారు. డాక్టరు బేరమ్మగారు ప్రయోజనం లేదని, రోగి ఏ నిమషాన్నయినా మరణించవచ్చని చెప్పి వెంటనే ఇంటికి తీసుకుపొమ్మన్నారు. మరురోజు వరకు ఉంచమంటే కూడా ఉంచకుండా బంధువులామెను శ్రీస్వామివారి దగ్గరకు తీసుకొచ్చారు. ఆమెను మూడు రోజులు శ్రీస్వామివారి దగ్గర ఉంచారు. శ్రీస్వామివారు 'ఆమెను మూడు రోజులు ఇంట్లో ఉంచి తీసుకురండి' అని ఆజ్ఞాపించారు. అట్లాగే చేసారు. ఆ వ్యాధి ఏమైందోగాని తరువాతామె సుమారు ఇరవై సంవత్సరాలు నిరంతరం శ్రీస్వామివారి సేవకు అంకితమైంది. ఈమెను గూర్చి ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారు 'అయ్యో! అమ్మ బొమ్మపాటున గదా ఉండేది!' అని అన్నారు. తులశమ్మను శ్రీస్వామివారు ఎప్పుడూ 'అమ్మా' అని పిలిచేవారు. బొమ్మపాటు అంటే బ్రహ్మం యొక్క సమీపమని శ్రీస్వామివారి భావం. అమ్మ అంటే ప్రకృతిమాతకు సంకేతం. భగవంతునిచేత ప్రసాదించబడిన నూతన జీవితాన్ని ఆమె భగవంతుని సన్నిధిలోనే, సేవలోనే గడపాలని వారి ధర్మ నిర్ణయం.

తులశమ్మగారికి అంతకాలం శ్రీస్వామివారి సేవాసాన్నిధ్యాలు ఎందుకు లభించాయో ఒకసారి శ్రీస్వామియే శెలవిచ్చారు. 'అయ్యా! అమ్మ మనకు

నాలుగు జన్మల నుండి అన్నం పెడుతున్నదయ్యా!' అన్నారు. అలా ప్రీతితో కొన్ని జన్మలు సద్గురు సేవ చేసిన వారికే నిరంతరమైన సద్గురు సాన్నిధ్యము, సేవా లభిస్తాయి.

పల్లంరెడ్డి కృష్ణారెడ్డిగారు తరచుగా శ్రీస్వామివారి దర్శనార్థం రావటం కద్దు. సంగం గ్రామస్తులొకరు కృష్ణారెడ్డిగారితో కలిసి పిల్ల పెత్తనం కొరకు గొలగమూడి వచ్చి శ్రీస్వామివారిని చూచాడు, 'ఏమి స్వామి ఈయన? ఇట్లా వున్నాడే?' అనుకొని ఆశ్రమం వద్ద నిలుచున్నాడు. అంతలోనే ఒకరికి తేలు కుట్టి విపరీతమైన బాధతో శ్రీస్వామివారి దగ్గర కొచ్చారు. శ్రీస్వామివారు 'అదేమి చేస్తుందయ్యా? పోతుంది', అన్నారు. మాటమాత్రంతో అతడా బాధ నుండి విముక్తుడయి మామూలుగా నడిచి ఇంటికి పోయాడు. ఇది చూచి పై పెద్ద మనిషికి బుద్ధి వచ్చి భక్తిభావంతో నమస్కరించాడు. ఈయన వెళ్ళిన ఐదు నిమిషాలకు శ్రీస్వామివారు 'తేలు కుడ్తే భలే బాధ గదయ్యా!' అన్నారు.

కలిచేడు నరసారెడ్డి ఎద్దుకు పాము కరిచింది. దానికి కడుపు ఉబ్బి, మేత తినక చొంగ కారుస్తున్నది. చనిపోయేస్థితిలో ఉంటే దాన్ని బండి మీద శ్రీస్వామివారి దగ్గరకు తీసుకుపోయారు. శ్రీస్వామివారు పాము కరచిన గాయముపై చేయి పెట్టి తమ శ్వాస గట్టిగా లాగి వదిలారు. అంతవరకు మేత తినని ఎద్దు వెంటనే లేచి, పేడవేసి, గడ్డి తినటం మొదలు పెట్టింది. స్వామివారి యోగశక్తికి అందరూ అబ్బురపడ్డారు.

ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు 'నరసారెడ్డికి పాము గండమున్నది. తిరువళ్ళూరు వీరరాఘవస్వామి రక్షిస్తారు' అని చీటి వ్రాయించారు. కొంత కాలం తరువాత, గాది అడుగున కొద్దిగా వడ్లుంటే అవి తీసేందుకు ఒకరోజు రెడ్డి గాదిలోకి దిగాడు. తన కాలికి ఏదో మెత్తగా కప్పలాగా తగిలింది. కాలు మరొక తావుకు మార్చాడు. ఎన్ని తావులకు మార్చినా అట్లాగే తగిలింది. ఏమిటి ఇన్ని కప్పలున్నాయని లాంతరు తెప్పించి చూచాడు. తాను పెద్ద త్రాచుపామును త్రొక్కుచున్నట్లు తెలుసుకుని ఒక్కసారిగా బయటకు దూకాడు. పామును కొట్టివేశాడు. త్రాచుపామును త్రొక్కినప్పటికి అది కరవలేదంటే అది కేవలం పూర్వం శ్రీస్వామివారు వ్రాసి ఇచ్చిన చీటి ప్రభావమేనని గుర్తించాడు.

ఒకప్పుడు గుత్తా నరసమ్మకు మోకాలు నొప్పి చేసి బాధ పెట్టింది. కాలు ముడవలేక పోయింది. శ్రీస్వామివారి విభూతి పూసినా తగ్గలేదు. 'స్వామీ! మనకు అన్నం వండే నరసమ్మకు మోకాలు నొప్పి చేసి వంచలేకుండా ఉన్నది' అని శ్రీస్వామివారికి చెబితే 'ఇంకెప్పటికీ రాకుండా చీటి వ్రాసి ఇవ్వండయ్యా!' అన్నారు. శ్రీస్వామివారి సేవకులు అలాగే చీటి వ్రాసి ఆమెకు ఇచ్చారు. అది మొదలు ఆమెకు బాధ పూర్తిగా నివారణైంది.

ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు తనకు మంత్రించమని గోలచేస్తున్నారు. ఆరోగ్యంగా ఉన్న శ్రీస్వామివారు అలా ఎందుకు అంటున్నారో భక్తులకర్థం కాలేదు. కొంతసేపటికి తూపిలి పిచ్చెమ్మకు పాము కరచి శ్రీస్వామివారి దగ్గరకు తీసుకువచ్చారు. సర్వజ్ఞులైన శ్రీస్వామివారు తన భక్తురాలి బాధను తొలగించుటకే మంత్రించమన్నారని అందరూ గుర్తించారు. ఏ మందూ లేకుండా శ్రీస్వామివారి విభూతితోనే నయమైంది.

గొలగమూడి కరణం సుబ్బారావు గారి భార్య శకుంతలమ్మ గారు చాలా కాలం ఉబ్బసంతో బాధపడుతుండేది. ఎందరో డాక్టర్ల దగ్గర వైద్యం చేయించారు. వేలకొద్దీ డబ్బు ఖర్చు చేశారు. ఈషణ్మాత్రం తగ్గలేదు. ఇక లాభం లేదని ఆంజనేయస్వామికి ప్రదక్షిణలు చేయించాలని అనికేపల్లి నుండి గొలగమూడి వచ్చి శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారికి విన్నవించుకున్నారు.

'20 రోజులలో తగ్గిపోతుంది. మీరు గొలగమూడిలో నివసించే ఇల్లు వదలి పోవద్దు. మీ స్థిరనివాసమైన అనికేపల్లి వదలి గొలమూడిలోని పూరిపాకలోనే స్థిరంగా ఉండండి. నేను చెప్పినదాకా గట్టి ఇల్లు కట్టవద్దు' అని చెప్పారు శ్రీస్వామివారు. అలానే చేస్తే శ్రీస్వామివారు చెప్పిన టైముకు అన్ని సంవత్సరాలు బాధించిన ఉబ్బసం అంతులేకుండా పోయింది.

1981వ సంవత్సరంలో తుఫాను వల్ల గొలగమూడిలోని ఆ పూరిపాక కూలిపోయింది. ఆ స్థలంలోనే ఇల్లు కట్టే ప్రయత్నంలో శ్రీస్వామివారికి చెప్పకుండానే ఇల్లు వేసుకున్నదాకా అనికేపల్లిలోని వారి పాత మిద్దెలో తాత్కాలికంగా ఉండేందుకు వెళ్లారు. మరలా జబ్బు చేసింది. ఈసారి ఆపరేషన్ చేయించవలసివచ్చింది. మరలా శ్రీస్వామివారికి చెప్పుకుంటే 'ఈ పూరింటిలోనే ఉండండి. ఆరోగ్యం బాగుంటుంది'. అని వ్రాయించి ఇచ్చారు. వారు అలానే

చేశారు. శ్రీస్వామివారి కృపవలన మరలా ఆ జబ్బు కనిపించలేదు. కనుకనే కృతజ్ఞతతో ప్రతినిత్యం పూజాద్రవ్యములు తెచ్చి స్వామివారు దేహత్యాగం చేసినచోట శ్రీస్వామివారు ప్రతిష్టించిన పాదుకలను పూజిస్తుంటారు. అట్లా నియమంగా భక్తి శ్రద్ధలతో ఉండేటట్లు చేయాలంటే అది ఒక్క సద్గురునికే తగును కదా!

పెద్ద గోపారం నుండి 1979 ప్రాంతంలో ఒకామె శ్రీస్వామివారి దర్శనార్థం వచ్చింది. ఆమెకు 22 సం॥ల కుమారుడుండేవాడు. అతనికి 2 సం॥లకు పూర్వం మనస్సు స్థిమితం తప్పి పిచ్చిపట్టింది. ఆ యువకుని తమ వద్ద ఉంచమని ఆజ్ఞాపించారు. క్రమేణా పిచ్చి తగ్గి స్వస్థుడయ్యాడు. ఆమె ఈనాటికి తన ఇంటిలోనే శ్రీస్వామివారికి నిత్యం దీపారాధన చేసి పూజిస్తుంది.

కలిచేడు ఈశ్వరమ్మకు కడుపులో గడ్డ లేచి తొమ్మిది నెలల గర్భంవలె యుండేది. డాక్టర్లు ఆపరేషన్ చేయాలన్నారు. అంత వరకు శ్రీస్వామివారితో ఆమెకు గల అనుభవముల కారణంగా అచంచల విశ్వాసంతో శ్రీస్వామివారినే తరుణోపాయం వేడింది. 'అమ్మా నీవు రూ॥ 100/- కడితే రేపటికి బాధ నివారణవుతుంది' అని శ్రీస్వామివారు సెలవిచ్చారు. పూర్ణవిశ్వాసానికి నిదర్శనంగా ఆమె ఇంటికి కూడా పోకుండా ఊరిలో ఎవరినో అడిగి తెచ్చి రూ॥ 100/- వెంటనే సమర్పించింది. నాటి రాత్రి శ్రీస్వామివారు తనకు ఆపరేషన్ చేసినట్లు స్వప్నమొచ్చింది. తెల్లవారి క్రమంగా బాధ తగ్గి ఆరోగ్యం చేకూరి ఆపరేషన్ అవసరం లేకుండానే పొట్టవాపు తగ్గిపోయింది.

రోశిరెడ్డికి చేతి వేలిమీద పాము కరచింది. ఆ వ్రేలును శ్రీస్వామివారు తమ తొడపై పెట్టమని తమ కుడి అరచేతితో కొంచెంసేపు నొక్కి వుంచారు. బాధ పూర్తిగా తగ్గింది. 'రోశిరెడ్డీ! నీ వళ్ళు సంజీవి అయిందయ్యా' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. ఆనాటి నుండీ రోశిరెడ్డిగారిని ఎన్నోమార్లు విషజంతువులు కరచినా గాని విషమెక్కదు.

కొట్టుకూటి హరనాథనాయుడు (గొలగమూడి) గారికి నోటి వెంట రక్తం పడేది. ఇంగ్లీషు మందులు వాడితే తగ్గింది. కానీ కొన్నాళ్ళకు మరలా రక్తం పడటం ప్రారంభమైంది. ఈసారి వైద్యులకు వైద్యుడైన శ్రీ వెంకయ్య స్వామిగారిని ఆశ్రయించాడు. 'ఏ మందూ లేకుండా తగ్గితే టెంకాయ కొడతాను' అని మ్రొక్కుకున్నాడు. చిత్రంగా అది మొదలుకొని ఏ మందూ

లేకుండానే రక్తం పడడం ఆగిపోయింది.

ఒకప్పుడు శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారు పెన్న బద్వేలులో మకాం చేశారు. ఆ సమయంలో మహిమలూరు వాస్తవ్యులు మునికూటి రామయ్యగారికి కడుపునొప్పి, దడ, బలహీనతా, వళ్ళు నొప్పులూ వచ్చాయి. వాటిని తగ్గించడం డాక్టర్లవల్ల కాలేదు. పెన్నబద్వేలు వాస్తవ్యులు ఒకరు వారింటికి వచ్చి శ్రీస్వామివారి మహిమను గూర్చి చెప్పి, పెన్నబద్వేలుకు వచ్చి వారిని దర్శించి బాధ నుండి విముక్తులవమని చెప్పారు.

ఆనాటి రాత్రి శ్రీస్వామివారు రామయ్య గారికి స్వప్నదర్శనమిచ్చి, 'నేను పెన్నబద్వేలులో ఉన్నాను. నా దగ్గరకురా నయం చేస్తాను' అని చెప్పారు. అదే ప్రకారం అతడు శ్రీస్వామివారిని దర్శించి స్వప్నంలో కన్పించి చెప్పినది వీరేనని గుర్తించి ఆశ్చర్యపోయారు.

శ్రీస్వామివారు అతనిని ఒక నెలరోజులు తమ సన్నిధిలో ఉండమని ఆజ్ఞాపించారు. అతడలానే చేస్తే యేమందులూ లేకుండానే స్వస్థుడైనాడు. అది మొదలు తమ ఇంటి దగ్గర శ్రీస్వామివారికి ఒక పూరిపాక కేటాయించి శ్రీస్వామివారికి ఆతిథ్యమిస్తూ, పేదవాడైనా చాల భక్తిశ్రద్ధలతో శ్రీస్వామివారిని సేవించాడు.

శ్రీస్వామివారు మునికూటి రామయ్య గారింట్లో వుండగా ఒకరోజు వారిని కొంచెం బియ్యం తెమ్మని, ఆ బియ్యాన్ని అచ్చటనున్న మంచినీళ్ళ బాన దగ్గరవేసి, 'అయ్యా! ఇది మిద్దియిల్లౌతుంద'ని ఆశీర్వదించారు. కటిక పేదవాడైన రామయ్యగారు కొద్దికాలంలో నిజంగా శ్రీమంతుడై మిద్దెకట్టుకున్నాడు. మహాసమాధి అనంతరం కూడా స్వప్నంలో శ్రీస్వామివారు ఇచ్చిన ఆజ్ఞమేరకు నెలకోసారి శ్రీస్వామివారి సమాధి దర్శనార్థం గొలగమూడి వస్తుంటారు.

నారాయణరెడ్డి తల్లిగారైన తులశమ్మగారు నరసమ్మగారికి ఇలా చెప్పారు. 'ఒకడు కడుపు నొప్పితో చాలాకాలం బాధపడ్డాడు. ఎన్నో వైద్యాలు చేయించాడు గాని నెమ్మదించలేదు. ఎవరో చెప్పగా విని శ్రీస్వామివారి సన్నిధికి వచ్చి కొన్నాళ్ళున్నాడు. నొప్పికాస్త తగ్గింది. కానీ పూర్తిగా పోలేదు. ఒకనాటి రాత్రి అతనికి స్వప్నంలో తాటిమాను ప్రమాణం పైకిలేచి మండే అగ్నిగుండం

పై భాగంలో శ్రీస్వామివారు కూర్చుని దర్శనమిచ్చారు. ఆ దృశ్యం చూచి భయంకరంగా అరిచాడు. అందరూ అతనిని తట్టి లేపి స్థిమితపరచారు. తెల్లవారే సరికి అతని బాధ ముప్పాతిక తగ్గింది. శ్రీస్వామివారు అతనితో, 'అయ్యా! నీ నొప్పి ఇంతకు పెరగదు, తగ్గదు, నీవు ఇంటికిపో' అని ఆజ్ఞాపించారు. అతడట్లే వెళ్ళిపోయాడు.

నెల్లూరు వాస్తవ్యులు తాళ్ళూరు శ్రీనివాసులు గారికి గుండెనొప్పి వగైరా వుండేవి. చిన్ననాటి నుండి భయం వుండేది. శ్రీస్వామివారిని దర్శించిన తరువాత తన శారీరక బాధలేగాక మానసిక బాధలు గూడా మటుమాయమైనాయి. కనుకనే ఎల్లప్పుడూ వచ్చి శ్రీస్వామివారి సమాధిని దర్శిస్తుంటారు.

ఒకప్పుడు వీరికి చెయ్యి విపరీతంగా నొప్పి పుట్టింది. వీరి అక్కగారు, భార్య మాతుల్లా ఆసుపత్రికి పోవాలని వీరిని తీసుకొస్తున్నారు. శ్రీస్వామివారిపై అచంచల విశ్వాసం గల శ్రీనివాసులు ఆసుపత్రి దగ్గరకొచ్చాక 'నేను శ్రీస్వామివారి దగ్గరకుపోతాను. ఈ మందులు నాకు పనిచేయవు'. అని నేరుగా గొలగమూడిలోని శ్రీస్వామివారి సన్నిధి చేరాడు. చిత్రంగా బస్సు ఎక్కినది మొదలు నొప్పి లేదు. నాకు (రచయిత) ఒక నెలరోజులు బాధించిన దగ్గు, చలి శ్రీస్వామివారి దగ్గరకు రావాలని బస్సు ఎక్కినది మొదలు లేకుండా పోవటం శ్రీనివాసులు అనుభవంవలెనే వుంది. విశ్వాసం కొండలనే కదిలిస్తుందంటారు, నిజమేగదా మరి!

దేగపూడి గ్రామ వాస్తవ్యులు మద్దినేని కామాక్షమ్మగారు చాలాకాలంగా శ్రీస్వామివారిని భక్తితో సేవించేది. ఒకప్పుడామె నడుమునొప్పితో చాలా బాధపడుతూ శ్రీస్వామివారికి అనేకసార్లు చెప్పింది. అనేక ఆకుపసరులు, పట్లు వేయమని శ్రీస్వామివారు చెప్పారు. అవి వేసినా నయం కాలేదు. ఒకనాడు శ్రీస్వామివారికి చెప్పుకుంటే 'ఎల్లుండికి తీసేసినట్లు బాధపోతుంది' అని చీటీ వ్రాయించారు. ఆ తర్వాత మరలా ఆ నొప్పి రాలేదు. ఒకరోజు శ్రీస్వామివారి చెంత నిలుచుంటే శ్రీస్వామివారు 'అమ్మా! వీరరాఘవులు స్వామి నీ తమ్ముడు, భజన చేసుకో! జబ్బులురావు. చేప, మాంసం తినవద్దు' అని సెలవిచ్చారు.

వీరి కుమారునకు వివాహమై పది సంవత్సరములైనా సంతానం లేదు.

శ్రీస్వామివారినడిగితే ఆయనకు ముగ్గురు బిడ్డలు పుడతారని చెప్పారు. 'ఇన్నాళ్ళ వరకు పుట్టలేదుగదా ఇంకేం పుడతారు స్వామీ' అంటే 'కులంగాని కులం వారు వస్తుంటే ఆపుచేశాను. ఇప్పుడు వెంకటగిరి కోమిటోళ్ళ పిల్లల్ని వదులుతున్నాను' అని వ్రాయించి ఇచ్చారు. అలానే అతనికి కొద్దికాలానికి బిడ్డ పుట్టాడు. కానీ తల్లికి చనుపాలు లేవు. శ్రీస్వామివారిని ప్రార్థించారు. రాత్రి స్వప్నంలో శ్రీస్వామివారు దర్శనమిచ్చి తన కౌపీనం (గోచీగుడ్డ) తాడులాగా పేని ఇచ్చి దానిని తల్లికి తాకించమన్నారు. తెల్లవారి నుండి తల్లికి చనుపాలు పడినవి. ఆనాటి నుండి ఆ కుటుంబమంతా శ్రీస్వామివారి సేవ చేస్తున్నారు.

శ్రీస్వామివారు తిరిగే రోజులలో ముదిగేడులోని తిమ్మారెడ్డిగారింటికి తన బృందంతో వేంచేసేవారు. కోడూరు వెంకమ్మవాళ్ళు ఎన్నిమార్లు తమ గృహమునకు రమ్మని ఆహ్వానించినా ఇప్పుడు గాదులే అని శ్రీస్వామివారు దాటేసేవారు. ఒకరోజు రాత్రివేళ వచ్చి శ్రీస్వామివారు వెంకమ్మగారింట్లో ఎద్దుల గాటిలో కూర్చునున్నారు. వెంకమ్మ బావగారు ఎద్దులకు గడ్డి వేయబోయి శ్రీస్వామివారిని చూచి అందరినీ నిద్రలేపి శ్రీస్వామివారికి చాపలు పరచి స్వాగతం పలికారు. అది మొదలు శ్రీస్వామివారు అప్పుడప్పుడు వచ్చి వారింట్లో ఒక నెల రోజులు ఆతిథ్యం స్వీకరించేవారు.

ఒకప్పుడు వెంకమ్మకు ఆకలి లేకుండాపోయి ఏ ఆహారం చూచినా కక్కు వచ్చేది. ఐదు సంవత్సరములపాటు బలహీనమై మంచాన పడిపోయింది. ఆమె వయస్సు ఇరవై సం॥లకు లోపలే వుంటాయి. ఎందరో డాక్టర్లు, నాటు వైద్యులు, మంత్రగాళ్ళు చేసిన ప్రయత్నాలేవీ ఫలించలేదు. శ్రీస్వామివారు వీరింటికి వచ్చినప్పుడల్లా వెంకమ్మ తల్లి శ్రీస్వామివారికి విన్నవించేది. కానీ శ్రీస్వామివారు పెన్న బద్వేలులో వుండి వెంకమ్మను తన దగ్గరకు తీసుకురమ్మని జాబు వ్రాయించారు. వారామెను అలాగే తీసుకువెళ్ళారు. శ్రీస్వామివారిని చూచినది మొదలు ఆమెకు విపరీతమైన ఆకలి మొదలైంది. ఒక శేరు బియ్యం అన్నం పెడితే చాలలేదు. రెండు శేర్లు బియ్యం వండితే మొత్తం తినేసేది. రాత్రింబవళ్లు ఈమెను నిద్రపోనీయకుండా శ్రీస్వామివారు తన చెంతనుంచుకొని వేలిముద్రలు వేయిస్తుండేవారు. మూడవ రోజు శ్రీస్వామివారు ఆమెను బొత్తిగా అన్నం తిననివ్వలేదు. మూడవరోజు రాత్రి

ఒక అరటిపండు, పిడికెడు పేలపిండి మాత్రం తినిపించారు. అది మొదలు ఆమెకు ఆరోగ్యం చక్కబడి మామూలు ఆకలి మొదలైంది. శ్రీస్వామివారు శరీరంతో వుండగానే వారి సేవలకంకితమై నేటికీ వారి సమాధిని భక్తితో సేవిస్తూంది.

గౌని పెంచలమ్మ (గొలగమూడి) ఆయాసము, దగ్గుతో చాలాకాలంగా విపరీతంగా బాధపడింది. అన్ని వైద్యములూ విఫలమైనాయి. ఒకనాడు శ్రీస్వామివారికి విన్నవించుకొంటే 'ఆరు రూపాయలు పెట్టు' అన్నారు. ఈమెవద్ద ఆ పైకం లేనందున మారు మాట్లాడక నిలుచున్నది. 'ఏమమ్మా! జబ్బు పోవాలనుకుంటున్నావా? వెయ్యి రూపాయలు గుండములో పోయి పోతుంది' అన్నారు. దానికి కూడా పలక్కుండా నిలుచున్నది. మరొకరోజు ఈమె ఐదు రూపాయలు శ్రీస్వామివారికి సమర్పించి మరలా తన బాధను గూర్చి విన్నవించుకున్నది. 'నేను కాదు నీకు బాగుచేసేది. అమ్మ బాగుచేస్తుందిపో!' అని ఆ ఐదు రూపాయలు తిరిగి ఆమెకిచ్చి ఆమెను తులశవ్వ దగ్గరకు పంపారు. ఆ విషయం విని తులశవ్వ నవ్వుకున్నది. 'వారు అప్పుడప్పుడు అట్లాగే చెపుతారు. నిజానికి నీ జబ్బు పోగొట్టారుపో' అని చెప్పింది అవ్వ. క్రమేణా రెండు వారాలలో ఆమె బాధ పూర్తిగా తగ్గిపోయింది. ఆ దగ్గు, ఆయాసం మరి ఎన్నడూ కనపడలేదు.

పల్లంరెడ్డి కృష్ణారెడ్డిగారికి ఒకే ఒక బర్రె ఉండేది. దానికి జబ్బుచేసి పొట్ట ఉబ్బి చావుబ్రతుకుల్లో ఉంది. 'శ్రీస్వామివారిని నమ్ముకున్నందుకు ఈ ఒక్క బర్రెను కూడా చంపేస్తున్నాడే!' అని బాధపడి పడుకొని నిద్రపోయాడు. స్వప్నంలో శ్రీస్వామివారు బర్రె దగ్గర కూర్చుని కన్పించారు. మెలకువ వచ్చి లేచి బర్రెను చూస్తే నెమరు వేస్తున్నది. లేవగొడితే ఒక బక్కెట్టు మూత్రం విసర్జించి మేత తినడము మొదలుపెట్టింది. పొట్ట ఉబ్బరం ఎలా పోయిందో ఆశ్చర్యం.

శ్రీస్వామివారు తలుపూరు 'మాదిగ నాం' గని దగ్గర విడిది చేశారు. ఒకనాడు అచ్చట నుండి వెళ్ళాలని సామాన్లన్నీ కట్టుకున్నాక 'నొప్పం (నొప్పి) వచ్చింది పోయేందుకు లేదు' అని శ్రీస్వామివారు కదలలేదు. ఒక గంటలో కడుపునొప్పితో మెలికలు తిరిగిపోతున్న బిడ్డనెత్తుకొని ఒక తల్లి వచ్చింది. శ్రీస్వామివారు చీటీ వ్రాయించిన వెంటనే నిమిషాలమీద ఆ పిల్లవాడు

స్వస్తుడైనాడు.

తలుపూరు గ్రామం, వింజం మీనమ్మ ఇలా చెపుతుంది.

నా కుమారుడు చిరంజీవి ప్రసాద్ 11 నెలల పిల్లవాడు. కొద్దిగా నడిచే రోజులు. 1972లో ఎడమకాలు చచ్చు వచ్చి కదిలించలేకపోయాడు. నెల్లూరు డాక్టర్లు వెన్నుపూసలో నీరు తీయాలని మందులు వాడమని వ్రాస్తే వాడుతున్నాము. 4వ రోజు శ్రీస్వామివారు మా ప్రక్క ఇంట్లో విడిది చేసియున్నారు. అందరూ పిల్లవానిని వారికి చూపించమన్నారు.

అప్పటి వరకు శ్రీస్వామివారి బృందం అంటే పొట్ట గడుపుకునే సోమరి బృందం అని తూలనాడేదాన్ని. అందరి బలవంతంపై బిడ్డను తీసుకెళ్ళి నిలుచున్నాను. ఉదయం నుండి ఎంతోమంది వచ్చివుంటే మాట చెప్పని శ్రీస్వామివారు నేను వెళ్ళిన వెంటనే 'ఈ పిల్లవానికి 16వ రోజుకు కాలుపోతుంది. ఆయుస్సు 6, కాదు, 7 ఆ! ఆ! 9, లేదు 16 సంవత్సరములు అంతే' అని వ్రాయించి చీటీ ఇచ్చారు. నాకు దు:ఖం పొర్లుకొచ్చి ఏడుస్తూ 'నా బిడ్డను ఈ పాడు ముసలాడి దగ్గరకు ఎందుకు తీసుకొచ్చాను. భలే దీవించాడే' అని ఏడుస్తూ వచ్చేశాను.

16వ రోజు ఎప్పుడు వస్తుందా అని ఎదురు చూస్తున్నాను. ఆ రోజు నిద్రలేస్తూనే నా బిడ్డ పరుగెత్తుకుంటూ నా దగ్గరకు వస్తుంటే నా ఆనందం చెప్పనలవి కాదు. పనంతా వదిలేసి బిడ్డను తీసుకొని భార్యాభర్తలం ఇద్దరం 30 మైళ్ళ దూరంలో గొలగమూడిలో వున్న శ్రీస్వామివారి సన్నిధికి వచ్చి క్షమించమని ప్రాథేయపడి వారికి పొంగలి, టెంకాయ నైవేద్యం సమర్పించి వెళ్ళాము. అది మొదలుకొని నా బిడ్డ ఏ మందూ లేకుండా ఆరోగ్యంగా వున్నాడు. వాడి ఆయుష్షు విషయం కూడా ఏదో తెలియని విధంగా ఆశీర్వాదమేననుకుంటాను. కారణం శ్రీస్వామి వారు 'చనిపోయే వాళ్ళను గూర్చి ఆయుస్సు తీరిందని ఎప్పుడూ చెప్పి ఎరుగరు. బంతి భోజనానికి పోతాడనో, పెళ్ళికి పోతాడనో' చెప్పేవారు.

బిరిజేపల్లి రమణయ్య ఇలా చెప్పారు. రాజపద్మాపుర కాపురస్తుడు ఒక బక్క ఎద్దును సేద్యం కొరకు తోలుకొస్తున్నాడు. ఆ గ్రామ సమీపంలో ఆ ఎద్దు నడవలేక పడిపోయి ఎంతకొట్టినా, తోకబట్టి లేవనెత్తినా లేవలేదు.

దూరంగా ఉన్న శ్రీస్వామివారు తమ సేవకుని పిలిచి 'అయ్యా! ఈ మార్గాన్నే పోయి ఎద్దును కొట్టే ఆయనను కొట్టవద్దని చెప్పు' అన్నారు. సేవకుడు వెళ్ళి చెపితే అతడు వినిపించుకోకుండా దాన్ని బాదుతున్నాడు. అతడు వెనుతిరిగి వచ్చి శ్రీస్వామికి విన్నవిస్తే శ్రీస్వామివారు స్వయంగా అచ్చటికి వెళ్ళి ఆ ఎద్దును తాకి 'లెయ్' అన్నారు. దానికాశక్తి ఎలా వచ్చిందో చివుక్కున లేచి నిలిచింది. 'అయ్యా! నాలుగు రోజులు బండి కట్టబోకు. తరువాత బాగానే సేద్యం చేస్తుందని ఆశీర్వదించారు. ఆ ఎద్దు బక్కగావున్నా కొండంత పని అంతులేకుండా చేసేది.
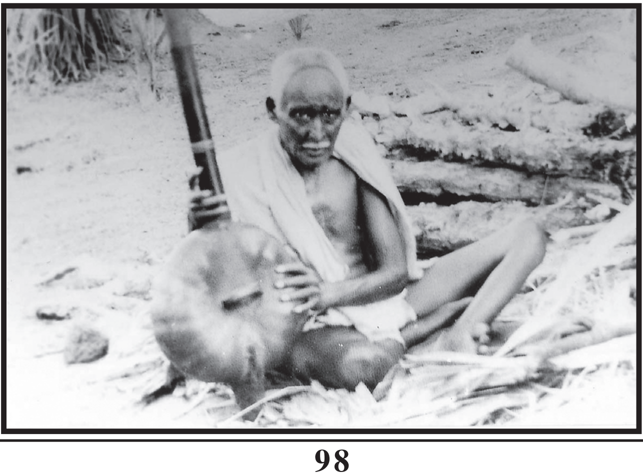
ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు నెల్లూరు రంగనాయకులపేట దేవాలయంకు వెళ్ళారు. గర్భగుడి మూసే టైం అయినప్పటికి శ్రీస్వామివారి ఎడల పూజారులకు గల భక్తివల్ల గుడి తలుపులు తెరచివుంచి భోజనాలకు వెళ్ళారు. శ్రీస్వామివారు అచ్చట మాట్లాడిన తీరు చిత్రంగా వుంది. 'ఒరేయ్ రంగనాయకులా! పిలిస్తే పలకవేమీ? కావరమా? గ్రుడ్లు వత్తేస్తా! జాగ్రత్త! ఏమిటి నీ పద్ధతి? చెప్పినట్లు చేస్తావా లేక పండ్లు ఊడకొట్టమంటావా? ఏమనుకున్నావ్? మనం చెప్పినట్లు వింటాడంట, వచ్చిన పని అయింది. మనం పోదాం పదండి' అని అందరినీ తీసుకొని వచ్చేశారు. ఇదే విధంగా పెంచల నృసింహస్వామిని కూడా ఉగ్రులై తిట్టేవారు. శ్రీస్వామివారి ఆజ్ఞలు వారు పాటిస్తామని మాట చెప్పాక శాంతించి వచ్చేసేవారు. వీరు ఏమి ఆజ్ఞాపించారో, వారు ఏమి చేస్తానన్నారో శ్రీస్వామివారికే తెలియాలి.